

ΣΟΦΙΣΤΕΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δέκατον Ένατον μετρούντες χρόνον
'στην γην εδρεύομεν των Παρθενώνων.

'Ενηνκάσα τέσσαρα και χίλια,
πού θα 'βγούν λαοί με πετραχίλια.

Των όρων μας μεταβολή, ενδιαφέροισα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί— απ' ευθείας προς έμέ
Συνδρομή για κάθε χρόνο— ό κ τ ω φ ρ ά γ κ α ε ί ν α ι μ ό ν ο .
Γιά τ ά ξένα όμως μέρη— ό έ κ α φ ρ ά γ κ α και ' σ τ ό χ έ ρ ι .

Εικοσιτέσσαρες μινός Γεννάριη,
τό Παρλαμέντο μας εις τό ποδάρι.

'Οκτακόσα και τριάντα
και πολεμικά συμβάντα.

**Φαδουλής και Περικλέτος,
ό καθένας νέτος όκέτος.**

Φ. — Σηκωθήτε σήμερα, βρέ παιδιά, 'στό πόδι,
της τρελλής 'Αποκρηάς ήλθε τό Τριφίδι.
Τρέχ' ή φρονιμάδα μας κι' όπου φύγη φύγη,
κι' ό τρελλο-Καρναβάλος της Βουλαις ανοίγει.

'Όλοι με διακνών κλαδικά
καταράνετε της στρατίας,
και θ' άρχίσουν, βρέ παιδιά,
της Βουλής ή μασκαράταις.

'Ηχηρως άντικαλούν
προμερών άρμάτων κρότοι,
και 'στους όρμούς πηλαλούν
πατριώται Πιερότοι.

'Η γκαμύλα μας πηδξ,
πλέκεται τό γαϊτανάκι,
και θριάμβους τραγουδξ
κάθε παστρικό τσανάκι.

'Ωγί! 'Απόρηκ του κόσμου,
πκλαδη κι' άντάμισα...

Μακεδόνας βλέπω 'μπρός μου
με χρυσά 'ποκάμισα.

'Ωγί! άσίκια Βουλή,
ποιος έκείνος πού λαλει
για στρατεύματα και στόλους
προς τους Μακεδόνες έλους;

'Αρατε πύλας, άρχοντες, και τό Κουβέρνο λάμπει,
άρατε πύλας, άρχοντες, ό Θεοτόκης νάμπη,
κι' άς τρέξομε ν' ακούσομε πολδ προσεκτικά
τά νέα νομοσχέδια τά στρατιωτικά.

'Αρατε πύλας, άρχοντες, και με' 'στό Καρναβάλι
της έποχής της στείρας
σ' ένα παπουτσι και τά δηδ ποδάρι μας θα βάλη
ό Κόντες της Κεοκίρας.

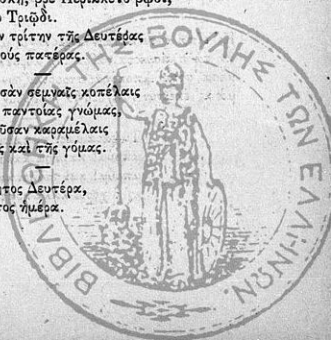
Θάλλουν ή πράσιναί έληαίς,
τρίουν πατέρων θάκοι,
μας τρέχουν σήμερα δουλεαίς
μ' αυτόν τόν Θεοτόκη.

'Ηλθε του κράτους ή Βουλή, βρέ Περικέτο βφδι,
μαζί με τό Τριφίδι.

'Ο Πρόεδρος εκάλισε την τρίτην της Δευτέρας
τους όκηρους πατέρας.

Κι' ήλθαν σάν σεμναίς κοπέλαις
κι' έλεγον παντοίξ γνώμας,
κι' έμασσούσαν καρχαμείας
της αλτέας και της γόμεας.

'Αλησμόνητος Δευτέρας,
περιλάητος ήμέρας.

Εἰς τὴν μνήμην καὶ πατέρων καὶ παιδῶν ἀπετυπώθη,
κ' ὡς νὰ πῆς πάτερ ἡμῶν
ἐπληρώθησαν οἱ πόθοι
πολεμαρχῶν μας ὠιδῶν.

Ἐγώ σε καὶ σὺ πρὸς ὄραν
τῶν χωρῶν τὰς δεσποινίδας,
κὺτταζε τὴν Θεοδώραν
ὀρχουμένην εἰς σανίδας.

Ποῦ χοροί, βρέ Περικλέτο, κ' ἐρυθρῶν χειλέων κρόκοι;
μὴν κυτταζε τῆς ζωντοχώρας, κὺτταζε τὸν Θεοτόκη.

Μὴν κυτταζῆς τὰ κομματῖα,
ποῦ χορῶν τὰ ψάλλει φήμη,
μὰ προσήλωσε τὰ μάτια
'στὸ μουστάκι τοῦ Ζαήμη.

Μὴ καθύλου μού 'μιλῆς
γιὰ τῆς Ρικανκούρ τοὺς μπάλους,
θέλω θύελλαν Βουλῆς
καὶ στρατῶν καὶ στόλων σάλους.

'Οχι κυριῶν γοβάκια με 'ψηλά ψηλά τακούνα,
θέλω μπύτσιε καὶ σπιρούνια.

Μὴ χορευτῶν ριπίδι,
μόνο κοφερό λεπιδι,
ποῦ νὰ φέρῃ ριπιτίδι.

Τώρα μόνον πρὸς μεγάλους τοῦ Ρωμαϊκού βασιλοῦ
τὴν ψυχὴν σου θὰ θεματῆς,
τὴν οὐρὰ τῆς Ἀλεπούς
σὰν καὶ πρῶτα δὲν θὰ πιάνης
μῆτε μὲ τὸν Ἰππικό μας, μῆτε μ' ἄλλον βυίλο,
κ' οὔτε τσάι δὲν θὰ πίνης, κ' οὔτε κὰν φασκόμηλο.

Πολεμιστῆριος παιὰν, πολέμου πανηγύρι,
γεμάτα τὰ καθίσματα, τὰ θεωρεῖα πληρῆ,
καὶ τῶν χορῶν τὰ θηλυκά, τὰ ρόδα καὶ τὰ κρῖνα,
ποῦ τὰ βλεπες 'στὸν Παρκοῦ καὶ 'στὸ Παλάτι, βλάκα,
μὲ φρόνημ' ἀρεμιάνιον προσέτρεξαν κ' ἐκείνα
νὰ 'δοῦν τὸν Κόντε τὸν ἀερό πολέμου Σακκράκα.

Μὰ τί κυριὰς τῶν χορῶν με ποῦ καὶ με κορδέλαις
στοιβάθησαν, βρέ Περικλῆ, 'στὰ πάλλα σὰν σαρκέλαις.
'Ολος ὁ κόσμος σάστισε, κ' ἐγὼ πακασαστίζω
πῶς 'στὸν πυρρῆιον χορὸν μαζεύτηκαν κ' ἐκείναις,
καὶ πέντε μούτζικις μ' ἐκάτο γ' αὐτὰς στοιχηματίζω
πῶς μὲ τὰ νέκ σχέδια θὰ γίνουν Μπουμπουλινὰς.

Κ' εἶπα τότε κατὰ νοῦν μοναχός μου, Περικλέτο:
ἀν τὰ πλάσματ' ἀτάρα τῆς κορδέλας καὶ τοῦ ρόγκου
μέσα 'στῆς Ἀποκρῆς στροβιλίζου τὸ μπακέτο,
μὰ κ' ἐκείνον τὸν χορὸ θὰ χορεύου τοῦ Ζαλόγγου.

Τὶ χορὰ μας, τί χορὰ!..
μπούμ! κινάκια καὶ πυρὰ,
μπούμ! καὶ στόλοι καὶ στρατοί,
κ' ὁ χορὸς καλὰ κρκετεῖ.

Τώρα πλέον τραγουδοῦ
τοῦ Κουβέρνου τὴν φεῖδα.

Παύει πλέον τῆς σπατάλης σχολιά πολιτικῆ,
τώρα μοναχὰ φασκί
σὰν Πασὰ θὰ μαγειρεύω,
κ' αἰῶν ξίφος κοπτερὸν
τὸν πυρρῆιον χορὸν
μὲ τὸν Κόντε θὰ χορεύω.

Πᾶν τὰ κρέατα τὰ τράγια,
πᾶνε καὶ τὰ βοιδινά...
πίσω, Βουλγαρε κανάγια,
καὶ μὴν κουνηθῆς ζανά.

Π. — Εἶδες τὴν κυριὰν Χρῆ;
Φ. — Τὴν κακὴ σου τὴν ψυχρῆ.
Εἶδα μόνον τὸν Παλάσκα.

Π. — Τὴν κακὴ ψυχρῆ σου φλάσκα.
Μὰ δὲν εἶδες καμινῶν ἄλλα;
Φ. — Εἶδα βουληφόρον κάλλη.

Εἶδα τὴν κυρὰ Βασίλω, ποῦ κρατεῖ τοῦ Κόντε κάκια,
καὶ Κορδόνικις ποῦ 'μιλοῦσαν
καὶ πολὺ συχνὰ 'γελούσαν,
κ' ἔκαναν τὰ μάγουλά των ἐπαφροδίτα λακκάκια.

Μ' ἐτρόμαξαν προστάγματα περιφανῶν Ουιδάνων,
καὶ κρότσι καὶ κτυπημάτα πολεμικῶν παιάνων,
κ' ὅπως σὲ ρόδα, Περικλῆ, καθίς ἡ πεταλοῦδα
ἐτ' οἱ πατέρες καθίσαν 'στὰ νέκ τὰ βελούδα,
κ' ὅταν ὁ Κόντες σδακῶς τοὺς εἶπε πῶς δὲν παίζει
ἄκουσον ἄκουσον κ' αὐτοὶ φωνάζαν σὰν Ἑγγλέζοι.

Κ' ἀπ' ἄλους μας ἐδόθησαν πρὸς τοὺς Βουλγαρόους κλωτσοὶ
κ' ἐξ ὀργανοῦ πολεμικοῦ τὸ στήθος μας ἐκλώτσα,
κ' ὁ Ράλλης μὲ τὸν Μάστορη καθόταν καὶ τὸν Γκόστη
σὰν νᾶλεγε πρὸς τὸν πακπού πῶς τοῦ βαστοῦν τὰ κότσα.

'Ἐξω περνοῦν τὰ ρόπαλα, κτυπᾶ τὸ τουμπέλεκι,
κ' ὁ Θεοτόκης φθέγγεται μὲς 'στῆς Βουλῆς τὸ βῆμα:
'τελειώσαν τὰ φέματ'α, κομμένο τὸ γελέκι,
γιαμὰ καὶ στόλοι καὶ στρατοὶ θὰ γίνουν παροχρόηκα.

Δὲν εἶναι παζε γέλασε, κ' ἀς πάρουν κ' ἐξω κάθο,
καὶ τοῦπαν βλοῖ: σκίαθο,
γιαμὰ σου, Κορριάτ'η, μπράθο.

Φορολογοῦνται σήμερα κ' ὅσοι δὲν ἔχουν σπῆττα
γιὰ νὰ φορέσουν πρὸ πολλοὶ κατὰχρῶσα σειφῆττα.
Φορολογοῦνται σήμερα κ' ὅσοι μετροῦν τῆς στρατάς
νὰ γίνουν τὰ στελεχῆ μας μετ' ἄλλο γιὰ τῆς παράταις.

Φορολογοῦνται σήμερα καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα
κ' ὅσοι μὲς 'στὴν Ἀπόκρῆ χορταίνουν φασουλάδα,
κ' ὅσοι περιδρομαζοῦνε μὲς 'στῆ Σαρακοστή
μπιρτικὴ καὶ κοτολέταις,
γιὰ νὰ γενοῦν οἱ σέρκοι μας πρὸς ἄλους σδακτοὶ
μὲ Στρατηγῶν σπαλέταις.

Φορολογούνται σήμερα κι' αυτοί που κάνουν μούστο
για να γενούν θεμασία
και τακτικά γυμνάσια,
και σύ να τρέχει, Περικλή, και να τὰ κάνει γούστο.

Φορολογία του ψωμιού τὰ μάλιστα σκληρά
για να κυττομμε λιγερούς μαζί με λιγεράς
να πιάνουν και τῆς Ἀλεπούς τὴν δόλια τὴν ούρα
και να κρεμοῦν λουκάνικα 'στὸν σκύλον τῆς ούρας.

Φορολογεῖται σήμερα και καθεμιά βοσκή
σὲ τούτη τὴν Ἀλάσκα,
κάθε βαρέλι τοῦ κρασιοῦ και τούτρα και φλασκή
για τὴν κακή μας φλάσκα.

Κι' ὅπως 'στὸν ἦλο χάρισμα τὴν ῥάχη του πυρόνει
κι' ἐκεῖνος θὰ πληρώνη,
για να μου λές, βρέ Περικλή: τραβήξου να περάσω
πριν τὸ ξυλένιο μου σπαθὶ σὲ κόψη σὰν τὸ πράσο.

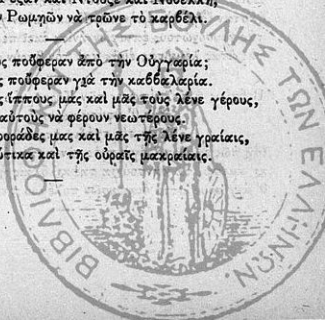
Σήμερα ἀπαλλαγέντα δὲν θὰ λέγεται μοναίς,
και πρεσβύτερος ἂν εἶσαι κι' ἀκριβὸς μονογενής
θὰ φορέσει, μαλαγάνα,
κράνος στρατιωτικό...
κλάψε με, καυμένη μάνα,
ποῦ μ' ἔγραψαν τακτικό.

Μὰ σκιά προγόνου γίνου σὰν ποῦθς Μακεδονία.
δίνε δίχως κοπετοῦς
για να κάνωμε στρατούς,
ποῦ 'μπροστά μας, Περικλέτο, τούφαλ νᾶχ' ἡ Γερμανία.

'Ἄλλον' ἀφάν ντὲ λὰ πατρί και καύσετε να τρώτε...
τέτοχα περίπου σοβαρός ὁ Κόντης εἶπε τότε
πρὸς γῶσιν και συμμόρφωσιν τῶν πολεμάχων ὄλων
κι' ἦτον ὁ λόγος του βροντὴ μυρίων τηλεδύλων.

Κι' ὅποταν ἐτελειώσε τοῦ κράτους ἡ Βουλή
ἐγύρισα 'στὸ σπῆτι μου κι' εἶπα 'στὴν Φασουλῆ:
πολεμικὸν κελᾶδσε, μπάμ μπούμ και ραταπλάν,
οἰκονομία τοῦ λοιποῦ και λήθη τῶν συμφῶν,
μῆτε τοῦ Βέλγου Μαίτερλιχ θὰ βλέπης τὴν Δεμπλάν,
ὅπου τοῦ 'σάρωσε δουλειὰς μαζί με τὸν Νκαρμόν,
μῆτε Ζάν Ἀδύχ και Ρεζάν και Νγούε και Νοβέλλι,
ποῦχουν λαχτάρα τῶν Ρωμῶν να τρώνε τὸ καρβέλι.

Π.—Εἶδες τοὺς ἵππους ποῦφεραν ἀπὸ τὴν Οὐγγαρία;
Φ.—Εἶδα τοὺς ἵππους ποῦφεραν γὰ τὴν καρβαλαρία.
Π.—Κατηγοροῦν τοὺς ἵππους μας και μὰς τοὺς λένε γέρους,
γιατι δὲν βρῆκαν ἀπ' αὐτοὺς να φέρουν νεωτέρους.
Φ.—Ψέγουν και τῆς φοράδες μας και μὰς τῆς λένε γραιαίς,
ποῦχουν τὰ δόντζα ψεύτικα και τῆς ούρας μακραίαις.

Π.—Κατηγοροῦν τοὺς ἵππους μας πολλοὶ τῶν Ἀθηναίων, ποῦ τοὺς Ρωμαίους ὡς ῥήτορας κακολογοῦν ἀσώτους... ἀντὶ κελήτων πτερωτῶν καὶ Βουκεφάλων νέων μᾶς ἦλθαν Ἀχαιμόντες καλοὶ γιὰ Δὸν Κισσώτους.

Φ.—Ποιὸς καθβαλάρης τᾶρχετὲ καὶ ποῦ Ρωμαῖ Σανόρα τὰ δυστυχεῖ καπούλιε τῶν θὰ καθβαλίση τῶρα; Μῆσα ἴστον νέο πύλεμο, ποῦ τὸν λαίμη μᾶς πνίγει, μῆσα ἴστον νέου κτύπου μας κατηγοροῦν τοὺς ἵππους μας ποῦς μῆτε γιὰ τῆς Ἀλεπούς δὲν κάνουν τὸ κυνήγι, μῆτε γιὰ μάχας ἐκλογῶν καὶ γιὰ διαδηλώσεις, μῆτε γιὰ τὴν Ὁρέστεικ καὶ τὸν μελεὰ τῆς γλώσσας.

Π.—Κατηγοροῦν τοὺς ἵππους μας σκληράηδες σοφοὶ καὶ λὲν γιὰ τοὺς παραδες μας ποῦς πῆγαν τοῦ κακοῦ, μὰ κλαῖν καὶ τὰ τετράποδα, ποῦ θὰ γενοῦν τροφή τῶν ἀρκτων καὶ τῶν τίγρεις τοῦ Ζερολογικοῦ.

Μῆτε μακωνοπήγαδο τοὺς θέλει καὶ τραυδοῦ, κὶ ὅσοε καμπόσαις ματσουμαῖς νὰ σκούρης βὰι βὰι.

Ὁ Κόντες ὁ Δαιμόνιος δὴν Αἴας Τελαμόνιος.

Κ.—Ὁ μὲν σφαγεὺς ὁ τρομερὸς ἐσθῆθη κοπερώτατος, τοῦτον ἐδώρησεν ἔμοι πακπούς ὁ λιγερῶτατος, αὐτὸν δ' ἐνέπηξα κἀγὼ γενναίως κατὰ γῆς προάγγελον σφαγῆς.

Σὺ πρῶτος, Ἄρη, πρόβαλε κὶ ἐλθε πρὸς τὸν Κορφατῆν κὶ ἄμῶσας πέμψον ἀγγελον κακῆν ἀγγεῖλαι φάτιν παντοῦ τῆς οἰκουμένης τῆς ἐξοπλιζομένης.

Σὺ ντυμένος Πιερότος σὺ νὰ μὲ σκώσης πρῶτος ὅταν πέσω κραταῖος περὶ νεορᾶντιω ζῆφει καὶ λογάδων μαχητῶν μὲ χειροκροτήσουν σίφει.

Προσκαλῶ καὶ τὸν πομπατῶν καὶ τὸν γθόνιον Ἐρμῆν ἀπαλῶς νὰ μὲ κομίσῃ ἴστην ἀγκάλην τὴν θερμὴν, ὅταν τῶδε τῆ φασιγᾶν τὴν πλευράν μου διακρηῶ καὶ τὸν πόλεμον κηρύξω.

Οὐ μὴν καὶ τὰς τανύποδας καλὰ τὰς Ἐρινύς, ποῦ νὰ μὴ μὲν ἤμερον ἀπόλεμος κανεῖς, Σὺ δ' ἤλεις, ποῦ τὸν αἰτῶν διαφραταεῖς αἰθέρα, ὅπταν ἴδῃς τὴν ἐμὴν τῶν Κερκυραίων γθῆνα, τὰς χρυσοπούτας ἐπισαῶν ἠνίας ἐκεῖ πέρα τὰς ἄτας λέγε τὰς ἐμάς καὶ τὸν βαρὸν ἀγῶνα.

Βεβαίως ἡ ταιλαίπωρος τῶν Κερκυραίων νήσος δῶν θ' ἀφήση κακυτὶν δῶν εἰς σχέδια στρατῶν ἰδῆ ποῦς ἐγινε κὶ ἐγὼ πρὸς τὸν πακπούλην ἴσος, κὶ ἄμῶσας τὰ καντούλιε τῆς κὶ Ἰλιακῆς ἡ Σπιανάδες θ' ἀρχίσουν ἴστην διακασῶν πολέμου πατινάδες.

Σταμάτα, Φοῖβε, κὶ ὠμὲ ἀν σ' ἐρωτήσου δι' ἐμέ, τὸν μὴ βαυκαλιζόμενον μὲ λέξεις μόνον φρούδας, εἴπε πῶς ἐγινε κὶ αὐτὸς ἀν τὸν πακπού σταυρατός, καὶ Κοκορέτας καὶ Γκαχῆς καὶ καπετᾶν Ἀρκούδας.

Εἴπε πῶς ἀν ὁμόφρονον τὸ κράτος δὲν ψήριση στρατῶν καὶ στόλων σχέδια καὶ φόρους φρετεινοῦς, πρὸς τὴν Γαρίτσαν ἐρχομαι καὶ τὸ Ποντικῶνσι νὰ σκιάξω τρυπακαφουδα καὶ σαλαπετεινοῦς.

Ἦ φέγγος τηλαυγέστατον τοιαυτῆς ἐβδομάδος, ὃ βῆμα σὺ Βουλευτικὸν πλῆρες τροπικῶν καὶ νικῶν, ἐξ οὗ τὸ σύμπαν πολεμεῖ πᾶς Κόντες Κατραμάδος.

Καὶ σέ, κλεινὴ Σιμόπουλε, ποῦ θέλεις τὴν φειδοῦ, πλὴν καὶ Δεδῖθην σκανδῶν καὶ Στόην προσαυδοῦ, καὶ τὸν Ρωμῶνον μετ' αὐτῶν καὶ πάντας τοὺς συντ ρόφους κὶ ὀμιλητὰς εὐστέρους, μὰ καὶ τὰ μελερινικῶν μου καὶ τὰ κομψὰ λουστρινικῶν μου.

Ἔπος πολέμων ὕστατον ὁ Τζώρτζης σας θροεῖ κὶ εἰς ποταμούς καὶ κρήνας, πλὴν φράξετε τὰς ῥινας, γιὰ νὰ μὴ πάθετε γιμὰ καμμὰ καταρροή.

Ἀπάντησις Τρικκαλίνων δὴν Φασουλῶν τῶν Ἀθηνῶν

Σὲ βεβαίωμεν πῶς δὲν θ' ἀκούσης ἀποκριτῶντα τὸν Ραδινόν... ψευδοῦ ὁ τύπος τῆς πρωτεύουσας ἐγραφε τοῦτο, ψευδοῦς δεινόν.

Πάντοτε μένει ἴστην πρώτῃν στρουγγαν τοῦ Κερκυραίου φίλος σεμνόν, κὶ ὅταν ἀκόμη καθὼς ἡ Δούγκαν ἐκ ρουσετιῶν μείνη γυμνόν.

Κὶ ὅταν παθαῖν τὸ κόμμα νίκα, κὶ ὅταν ρουσετῆκα σκορπῆ κὶ αὐτό, μὲς ἴσθης καρδίης του θὰ ἔρῃς τὰ φύλλα μόνον τὸν Κόντε τὸν λατρευτό.

Συγχαρητήριον θερῶν πρὸς ἄνδρ' ἀντάξιον τιμῶν.

Λοιπὸν τὸν Στεφανόπολι κὶ ὁ Φασουλῆς συγχαίρει θλίβων θερμάτατα κὶ αὐτὸς ἀνδρὸς ἐγκρίτου χερί, ποῦ τώρα συνεπλήρωσε τρικονταετιᾶν μ' ἐκείνον τοῦ τῶν Ἀθηνῶν τὸν Ἀγγελιαφόρον, τὸν κρινοντα μὲ σύναεν σοφῆν τὴν πολιτείαν κὶ ὕπερ ἡμῶν κραυγαζόντα μὲ τὴν φωνὴν Στεντῶρων.